

Ιωάννης, *Ἰωάννης μοναχὸς ὁ Κομνηνὸς υἱὸς τοῦ . . . πρώτου σεβαστοκράτορος κυροῦ Ἰσαακίου τοῦ Κομνηνοῦ . . . τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ βασιλέως κυροῦ ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ*. — Той е сѣдѣлъ на охридскій тронъ въ 1-ва-та половина на 12-тии вѣкъ; съ него се свръша избройванье-то на Български-тѣ архієпископи (патріарси) въ паметникъ-тъ, отъ кого-то ные се ползовахме. Отъ други источники знаемъ, че слѣдъ Іоана Комнена сѣ светителствоваха *Константинъ* и *Іоаннъ Камашерскій*, послѣдніи — около конецъ-тъ на 12-тии вѣкъ. — Въ 1-ва-та четвъртина на 13-тии; вѣкъ на Охридскій тронъ е сѣдѣлъ *Димитрій Хоманіашъ*, отъ когото сѣ съхранили учени писма до Сръбскій краль Стефанъ Првовѣнчанніи ⁹⁾.

Всички-тѣ тука изброени Охридски светители се наричатъ у Византійски-тѣ писатели *авшокефални архієпископи Български*; но Никита Хоніатъ, като говори за одного отъ нихъ, нарича го Български патріархъ *Πατριάρχης Βουλγαρίας* ¹⁰⁾. Това свидѣтелство не оставя никакво съмнѣніе, че тѣ сѣ носили и патріаршески титулъ. —

Ные щемъ ся спремъ само на Леона I. и на Теофилакта, като по-извѣстни и по поводъ на тѣхъ ще кажемъ нѣколко думи за състояніето на Българската църква въ 150-годишно-то робуванье на Българско-то царство подъ бreme-то на Византия. —

Леонъ или *Левъ* е сѣдѣлъ на Охридскій тронъ около половина-та на 11-тии вѣкъ, знае ся поне за вѣрно, че въ 1053 и 1054 година той е былъ архієпископъ Охридски, Български патріархъ. Въ Каталогъ-тъ той

⁹⁾ Тѣ ся вардятъ въ Мюнхенска-та библиотика.

¹⁰⁾ 1181 г. . . . Ioanne Camatero qui post Bulgariae patriarcha extitit у Стриттера t. III, p. 671.